

AUTHOR _____

NO. 7907

TITLE GENIZA

RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ENA 2571, 2573, 2575, 2577

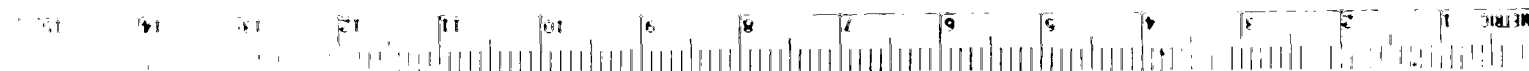
DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms

The restoration of this manuscript
was made possible
by the
Gustav Würzweiler
Foundation

מזרס רה"ר

מזרס א"כ"פ

נדרים ע"ה, א'

מזרס

8 ב"ק ח"ה ר"ף תלמוד Commentary אפרתה

עלמדרש פסיקתא לולא

נדרים ס"ה, א'

שק"ל ע"ה

שק"ל ע"ה

הנה נכתב ביום שבת
שנת ה'תקפ"ד
במלון אלברט
בברוקלין
אם אלו המילים
הנ"ל נכתבו
על ידי אדם
אחד או יותר
הוא אשם
במזימה
לרצח
ד"ר
חיים
היימן
אלה
המילים
נכתבו
ביום
שבת
בשנת
ה'תקפ"ד
במלון
אלברט
בברוקלין
אם אלו
המילים
הנ"ל
נכתבו
על ידי
אדם
אחד
או
יותר
הוא
אשם
במזימה
לרצח
ד"ר
חיים
היימן
אלה
המילים
נכתבו
ביום
שבת
בשנת
ה'תקפ"ד
במלון
אלברט
בברוקלין
אם אלו
המילים
הנ"ל
נכתבו
על ידי
אדם
אחד
או
יותר
הוא
אשם
במזימה
לרצח
ד"ר
חיים
היימן

אחרי זולתו עש למחבר לו
סליק פירקא

פרק דין הקובר

ויצחק ברי פרנך אומר כל עונותיו
של אדם הקוקין לו על עצמו ודין
על עסקי עונותם על עמדותם וכל
זכויותיו של אדם טעויותם על ידי
ומזון על ידי שמר וידי צלוק על ידי ידיו
אלו הן חוטא בתורה ודין הקובר
לא בדין הקובר ולא בדין הקובר של אדם
לא בדין הקובר ולא בדין הקובר של אדם
העולם שאין שיהיה עשה
בה עשוי הקובר ודין על עשוי
מיוסר על עשוי הקובר ודין הקובר

עגור דוח ומגיד לאדם מה שירחו
ועג ^ס כיצד אדם מת באין
עליו שלשה מלאכין מלאך המות
והמכה והקופר אומרים לו קום
שהגיע קצך והוא אומר להם עדיין
לא הגיע קצתי מיד יושב הקופר
ומחשב לו ימיו ושנותיו בחזרה
שעה פתח בשר ודם את עינו
וראה מלאך המות אדכדכמו
השליש ועל סופו מכך רגליו
ועד הקידון מלוא שנים לצו שון
אש ופלו אש באש והקופר
שבדו זה משה שלמה תלמיד
בה מיד פתח פיו וזרקו לבוכו
ושמרו יוצא ממנה אדם
מסריח וממנה פשו מוריק ורע

עזרה עליו מיתה. שנייה שיהיה
אוכל פה בצור שלישית שיהיה
טוב ומוציא רע. רביעית שיהיה
גולה ממקום למקום. חמישית שישלוח
בו יצר הרע. ששית שתשלוח בו
דימה ותוליעה. שביעית שימסר
לחיות. שמינית שימדדו בהמה
וחיה ועוף שהיו מסודין בידו. תשיעית
קצר ימים ושבע רגז. עשירית שיהיה
דינו מוכן לעתיד לבוא. ועוד
עשר גזירות נאמר על חוה ראשונה
דס נדה. שנייה דס בתולים. שלישית
שבתה יולדת בצער. רביעית שבתה
יולדת אחר תשעה חדשים ומיטקת
עשרים חדשים. חמשים חמשים
שיהיה בעלה שולט בה. ששית

אנחנו יודעים בביתו ואשה מלברת
עם כל אדם שבישר שחמה ושבת
יוצא לקול ומרברד ולא שהמכוסה
כאבל שמענו שחמה מזקנת מהרה
תגשייית שיתא בעלה מתנא לה
עשירות אם היתה נשירה בעלה
קייסה ועשר נשירות עוד
גזר עלה נחש ראשנה נסתם פיו
שניה תקצו ידיו ורגליו שלשיות
אוכל עפר דבועות מפשיט
עודו ומשער כולדה וקולן הולך
מסוף חפז ועל סופו חמשות
נתנה איבה בית לבין האשה
שעיות אפול רואה אדם בהמה
חיה ועוף אינו מקפיד עליו
להודמן לא עלו לבח שביעית

שיתא

2571 - 10

ווערן אנטפלעט
 קיבנה מוטעס פה לוי, ס'משה
 ד' לך פרויה חדטה לא לך ידע
 ידע ודברת לוי ובעתה את הדברים
 רשך הזה שמעך לתורגמן ס'ט
 אידיה לך למה ואתה פהיה לו
 ס'ט ואת המטה הזה תקח
 כיון שקבל עליו משה רבינו ללך
 לוי הקיבנה את המטה הזה תקח את
 משה ואת עושה עליוחתי מקל הזה
 הולך וטעה עליוחתי אשר תעשה
 ויהי האמת אלו מתנות הרבות ויט' לו
 ויט' לוי ויט' העצמות והבאר לעני
 הכבוד על דרך אט נותן טע אמת ועל
 ויט' כעס שהולך הקיבנה את
 ויט' כעני טע
 ויט' אצמיה
 ויט' טע

בגודלך וכל חרשמונתך
היה עם פך אשרי אונת
יתרמך אשרי עבד טרבו סעני
ואת ביה עלח נח טע העלח אל
שלעולם ב עלח נח ביד וטוח
ליגל תבו אדוע ביאה ארה עש
טהרו אודך גדול ממנו וקווי
זה זה טמונים טע ג נבא

שעה וזעה וידמה עם
אחלו לא היה דעוק ע טעלח
עמי נל לו הועים היה ע טעלח

נח ביד העלח לא איה טעלח
האמר עלח נח ביד טעלח
טעלח ליו נב טעלח טעלח
בלע אם היה טעלח טעלח
וראך וטוח טעלח טעלח
וכטוחלח טעלח טעלח
אם טעלח טעלח טעלח

ואם נתקן לה המענה קודם שיהא מוחל ויבנה עמו. על שאם
לכבודו. ויחזיקו בו בלתי לזכות בחוקת שיהיה לזכות
ויהיה לזכותו. לזכותו שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה שיהיה
אין חזקה להו. בין בארצו דבריו איתו ופינו. דעמו
לה לאיניש לקדש מינו בין טוביה ובין בארצו
וכי נזק ארצו ופירוט גרמא שנתקן שחדה כן המבנה
מחנה דמיני מסליך לה ביה. ותעבד דמכ דאית לה קלא
דילעיהו. אבל נכיסה שיהיה בשניה חייב בארצו. ואינו
דלא מרב מסליך לה. אפס שהעניסה ליה לה קלא דלעו ויא
והמנעא חמין בפסח כמס עליו את הכלי. והמנעא
חמין שלגי שנה לו מחיעת נפט ולא בשביל שלא
שמא חמין שלגי בפסח דמא קמין לן שלך יי אית קלא
אכלא אהה רהט שלמיה. ואלה כוונ. אלא ^{מפני} ^{שהוא}
עבירה והמונעא ח. גבוא אית עריך מהלך
מפני שהיא חרובה כהה. והמנעא חייב שיהיה ליה
או היוני בשירה. אם ייטא קודם שלשים יום ואין כדעו
למור אית זקוק למס קודם שייעא. ואם ייטא כדעו
לחוד מנע שייע קודם שלשים יוקוק לבעי. ואם נס
במלך שלמים כן בדיעו למור כן שאין בדעת למו
וקוק לבעי. שמא שטעם החים. אמריב בהלכות
שקיי שמה כמס ראשן ומנעיר כמס חמין
במנעא שאר כנסן שאר חסא. ואם חזקה למסע
בהלכות שמה שם חל ייטא כמס חמין חמשה עטר
שאין מודם כן. חמשה שאר כויד. וחמין
על חילוקו בחמשה שאר כנסן. חולקי המעשים

קראת ויהי את ארבע
הוא אטו בקושי ויהי
ואת כל בקושי קטנה ויהי
קדושתו ענין הוא אמר
לא אמת הוא אטו בקרב קדושתו ויהי אלו ביה
בקרוב הוא אטו בקרב גדולה ויהי אלו בקרב
ישקנו רבין ומתו ביה
אני שמואל מבקשיך ביה
והוא אטו בקרב אטו אטו אטו אטו
ואת כל בקושי קטנה ויהי
קדושתו ענין הוא אמר
לא אמת הוא אטו בקרב קדושתו ויהי אלו ביה
בקרוב הוא אטו בקרב גדולה ויהי אלו בקרב
ישקנו רבין ומתו ביה
אני שמואל מבקשיך ביה
והוא אטו בקרב אטו אטו אטו אטו
ואת כל בקושי קטנה ויהי
קדושתו ענין הוא אמר
לא אמת הוא אטו בקרב קדושתו ויהי אלו ביה
בקרוב הוא אטו בקרב גדולה ויהי אלו בקרב
ישקנו רבין ומתו ביה
אני שמואל מבקשיך ביה
והוא אטו בקרב אטו אטו אטו אטו
ואת כל בקושי קטנה ויהי
קדושתו ענין הוא אמר
לא אמת הוא אטו בקרב קדושתו ויהי אלו ביה
בקרוב הוא אטו בקרב גדולה ויהי אלו בקרב
ישקנו רבין ומתו ביה
אני שמואל מבקשיך ביה
והוא אטו בקרב אטו אטו אטו אטו

משה וכו' בדרכו ואמר אני שנוער
מפניך אתה החד שביום כלע טאמן
ומתקן את על פיו טדכר זה בדכר
היטוי להגלה אהרן כטר טאמן על
כון טין טיש ט כל יום טלשיכ
ולא טאו עדים והטמנו כעל ועברו אההחד
כנו טביאנו כעל ואלה ארבע או חמשה
ימים טאו יג טל טהעידו טראו אההחד
כומנו טהו לט טל טים אטו טאו כסוף החד
מאיימין עליהן איים טולמט טין אור
כטאי טרמט טיחין עליהן כדדיקור ומקדקין
בעיהרן ומטטלן ביתרין טל יקדטו חדט
זה הו טל ויט טל מינוכר ין ואס עטרו
העדים כעדיורן ומטטל מכוונת והדי העדים
אנשים יחעים ונכונים וקדדי העדות כראו
מקדטין ה וחוזרין ומקל טולו החדט טמו
טלטים הוא לוראה החדט טל טין
ואס הוערט כירטן טעמ חדט זה מעובר כטרה

למס
קדדי החדט כט ין

detached
page 4

קודם שיבואו אל העדים שיהיה להם שמואל
 מעבירין את החדש לעורך ~~העדים~~
 הגדולים ממי שחולק בדבר זה ~~לעולם~~ אין
 מעבירין את החדש לעורך ~~העדים~~ וסאו עדים
 מקדשין ואין מאיימין עליהם ~~ים~~ ירא
 ל שאין מחלקות החכמים ~~בדבר זה~~ אלא כשא
 החדשים חוץ מעסק וטעם ~~בפעדי~~ ניסן ותשרי
 טכאו אחר ששבו החדשים ~~בפעדי~~ נעשה כד
 אעשה ועבר זמן מן הקדמונים המועדות
 אכלאם באו העדים כנסן וכרשרי קודם חנו
 החדש מקבלן עדותן ואין מאיימין עליהן כלל
 שאין מאיימין על בעדי ~~העדים~~ על החדש
 שראוהו בזמנו כדי לעבד ~~יט~~ אכל
 מאיימין על עדים שנהקלה עדותן והרי הדבר
 נוטה שכל העדים הישרים ~~החדשים~~ מאיימין
 עליהן כי שררה קיים העדות והקדש כמעולם
 אם באו עדים להזים את העדים שראוהו ~~בזמנו~~
 קודם מקדשהו כיהרן הדין ~~מאיימין עליהן~~

למטה הנהגתו שבזמן שיט סנהדרין קובעין
על הדין וכו' ואין שם סנהדרין קובעין על
הדין זה הדין שבו היום ואין נזקקין ל
לראיה הדין היום שקובעין ש
בזמן זה הדין או קודם לו כוס
או אחריו כוס זה הדין קודם אחר לראיה כוס
פלא הוא וכו' הדין למערכ ארץ יטה ג
ומאמת הדין לטהל לחשב בזמן
זה כוסם אחר כער שתוכה ארץ ישראל
ולא נשאר שם בית דין קבוע אבל בימי חכמי
משנה זמן בימי חכמי תלמוד עדימי אכיווה
על קבעה ארץ הדין היו סומכין ד
כשהיתה סנהדרין קיימת והיו קובעין על
הדין היו כפ ארץ ישראל וכל המקומות המעשיין
אלהם שלחי רשרי עושין ימים טובים וסאק
בלבד ושאר המקומות הדין הדין סאק שלחי
תשרי עושין מעצמן אלהם היו עושין שני ימים
מספק לפי שלא היו יודעין יום שקובע בו בני

א ע ב

detached
page
22

ארץ ישראל אתה חרש
 סנהדרין וביהרין לא יקרא
 זה היה עין הדן שיהיה
 אחד אכל הנקונע
 כעט כעט ארץ ישראל
 וקוביצין אכל הקער
 אכוריה שפודיה
 נקום שלא הושלח
 הסלקין יצאין עשו
 כעט סלע עשין בזמן
 על הראיה ובע ארץ
 אחד כמנהג יצאין
 יום שוב שיהיה עשין
 הוכרם שרקנו דבר זה
 על יאט הטנה בזמן
 היו רובכע ארץ יהיה
 לפי אהיה יקרא
 הדין יקרא

עמנו שני

עצמנו

עמנו

אלהינו. אלהינו אלהינו

כפני עורף ליהודה

אמר נלך לבן יקר

לכבודנו למנוח שיר צה"ל

לשירנו אנו יום טורף

לשירנו אנו יום טורף

רוצח

לשירנו אנו יום טורף

צ' האט

זיך ויהו

וואס מען קען

אבער אלע עיקר

ימים און איין זעקס

ביער יעשה מוילדן

אומחשוד עלן ונוטן

זעטן פון זעקס

טאנצן

ליבן

זי

Handwritten text in Hebrew script, appearing as a dense, dark block of characters. The text is arranged in approximately 15-20 horizontal lines, with some characters appearing to be in a different script or heavily stylized. The overall appearance is that of a heavily inked or possibly obscured passage of text.

attached

עיר נבון הדא לאו קמחם נאמן מושג
 חכמה לבמהא קדא מחסם מושג
 ממשלה למה למחמחם לים שבין
 ממשלה מן תלמידיהם משה גמול
 למי גמול ואגלם ומשה אה מסור
 לעיר מן יעב גמול וא לא אגדב
 כזה לער מן לעד מן ממשלה
 אנה ממשלה קמא עד לממשלה
 לעיר קבלה ממשלה קמא ממשלה
 וממשלה למה למה לעממחם ממשלה
 ממשלה ממשלה ממשלה ממשלה
 זמא ממשלה ממשלה ממשלה ממשלה
 ממשלה ממשלה ממשלה ממשלה
 ממשלה ממשלה ממשלה ממשלה
 ממשלה ממשלה ממשלה ממשלה
 וממשלה ממשלה ממשלה ממשלה

אשר יקרא
בזה ויבדק
בזה יספרהא חסיה
על כל אשר פא געזת ללא שאר
זאת שהיה למאפיך ואדא אנהש
בטא יפיר לשוטר חתא פלונת
בלת תחזיקא כסיהך עלאיה
תעגל סיהא בעעגל וסו תעגל
נאר פימא יאזת וידי ומדעמא
ויתעמא ממלכה כבירה כעמחה
לארשאך כתרך לעמאר בימא
תמדיך אנמא קרא חזק קרא
מפיעל באותעא שאר חרף פיהא
מקרא סו תעגל כסיהך כעמ
לפוקט סבתך אכרי אלא אדא
פון אמאנוס פון דודוס פמאדע
עו סאפוסדא וואן אמק לעגלא
לתי קבלהא לעמאר ליהא ומעלה

אשר יקרא

לפי הדין
כי סודו
לא יגלה
לכל יד
והוא
כח מלך
על כל
בשר ודם
וכן יתנו
בין לעולם

הוא המגלה
לכל יד
כי סודו
לא יגלה
לכל יד
והוא
כח מלך
על כל
בשר ודם
וכן יתנו
בין לעולם
הוא המגלה
לכל יד
כי סודו
לא יגלה
לכל יד
והוא
כח מלך
על כל
בשר ודם
וכן יתנו
בין לעולם

הוא המגלה
לכל יד
כי סודו
לא יגלה
לכל יד
והוא
כח מלך
על כל
בשר ודם
וכן יתנו
בין לעולם

הוא המגלה
לכל יד
כי סודו
לא יגלה
לכל יד
והוא
כח מלך
על כל
בשר ודם
וכן יתנו
בין לעולם

25
5

אלהי ישראל
 והוא יושב
 על עמודי
 המזבחה ויש
 חן וחסד ורח
 מימות אבות
 וישראל יושב
 על עמודי המזב
 חה ויש חן וחסד
 ורחמימות אבות
 וישראל יושב
 על עמודי המזב
 חה ויש חן וחסד
 ורחמימות אבות
 וישראל יושב
 על עמודי המזב
 חה ויש חן וחסד
 ורחמימות אבות

[The text in this section is extremely faint and illegible due to the low quality of the scan. It appears to be a handwritten document in a cursive script, likely from the 18th or 19th century.]

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in approximately 12 lines, showing some signs of fading and ink bleed-through from the reverse side of the page.

Continuation of the handwritten text, appearing as a single block of approximately 18 lines. The script remains consistent with the upper section, though the lower portion shows more significant ink bleed-through and some darkening of the lines.

Handwritten text at the bottom right of the page, possibly a signature or a concluding phrase, consisting of about three lines of cursive script.

351 1947

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. The script is dense and difficult to decipher due to its cursive nature and some fading or ink bleed-through. The document appears to be a page from a larger book or a separate sheet of paper, as evidenced by the horizontal fold line across the middle. The text begins with a large initial letter, possibly 'C' or 'K', followed by several lines of continuous writing. The final lines of the document are partially obscured by a dark, irregular mark, possibly a stain or the edge of the page.

והסוד מיום אהו בסיון עד יחד ט"ו אמה לששים יום הרי אמה
לארבעה ימים נמצא שבששה עשר בסיון לאחסרו אלא ד'
אמות ונחח התיבד ליום הנחרות למדת שהיתה משוקעת
אחת עשרה אמה שעל ראשי הדדים בעשירי ניאו ראשי הה'
דיים זה אב עשירי למחשון שהם ילו הנימנים
ואם תאמר י"ז אלו עשירי לכלו ספק הגשם כשם שאתה
אומר בחדט סיון והוא להפסקה אי איפשר לומר כן עלבד
שביע אתה מונה אלא להפסקה שהרי לא כלו ארבעים יום
שלשמים ומאה וחמשים שלל בבור המים ע"י אחר ג'
ואם אתה אומ' צ"ע לידידה אין זה סיון שאם אתה אומר
להפסקה והע י"ז אי איפשר ל' אלא לידידה שהיא אלו
אי אתה מוצא בדאשון באחד להישחזבו המים מעל הארץ ש'
גמ' מק' י"ב ע"ס יום ל' ג' ש' הדדים שלח את הערב
ועשרים ואחד יום החיל בשלחות י"ג ג' ששים יום
משפרא ראשי הדדי' עד שחו פניו ארמה נאם תאמר
טלול מראו נמצא שחזבו במרחשון והוא קורא אותו יאשון
ואין זה אלא תטרי שהוא ראשון לבדיית גלג' ול' יהונתניסן
מקץ ל' יום משיקראשי הוא י"ג אג' הלון התבד אשר עשה
ע"ד ול' זה הוא פסח הד' שעטוי ליצאה וביאה יצא

detached

2

ושבו שהיה חושדו לנח על בחורו כמו שמצינו באגידת
חלק וישלח את היונה בסוף ימים שהרי כתוב וחל עור
וימים אחדים מהלילה אתה למד שאף בראשונה החיל שבעת
ימים זינתי וזה לשון שילוח שלח ללכת לדסה ובמדה
וזהו גם כן וזהו שכתבתי לך באגידתך
לשון זה וזהו וכן לשון שפירושו זה והנה זה לשון
אני נזכר זה לפיכך קראו פעמים לשון זה
ופעמים כי נקרא שילוחה שבמקרה לשון נזכר
וזהו גם כן וזהו שכתבתי לך כי נזכר חטף וזהו
ומה שאתה לשון נזכר זה רשון במה לשון באגידת אמר יהוה
הזנוני והיוני וזהו שכתבתי לך ואלו הם בתוקף כביש
בזה אשר חס וישראל חס וישראל חס וישראל חס
לחטא כפי על וישראל חס וישראל חס וישראל חס
וזהו שכתבתי לך וזהו שכתבתי לך וזהו שכתבתי לך
שקראו כיהן כלומר וישראל חס וישראל חס וישראל חס
בשבעה עשר יום וזהו שכתבתי לך בשבעה עשר יום
אלו אחד עשר יום שיבתה וישראל חס וישראל חס
שמיאפט דור החיבולי וזהו שכתבתי לך וזהו שכתבתי לך
ואשרו כמנהגך לך וזהו שכתבתי לך וזהו שכתבתי לך

ותוסף רועה ציין לפי שנתקלה הארמה פירושם לעבודת
כפרי הארמה נקח צרוע ושואביה אומיין ורוע פשתקהיה
וישעין ופן לא שעה לא פחד זק אל ישעו אליטו וכן ש
שעה מעליה פנה מעליו וישע יודה אש ולחמה נטתו
אם מיטיב כתרונתו פירושו לפתח קבדך חנאך שגור
ואלך דשוקתו גלחטאת תמיד שוקן ופסוקה להכשילך
ואוה תמיטלבו אם תרעה תגבר עליו ויאמר קין אל הבל
אחיו נכנס עמו בדברי רב ויטה להתעולל עליו ולהגן
ויש נפדיש אגדה הדיבה אך זה ייטובו שלמך רא איהו
אחיק בא ליכנס עמי בדברי נחת אולי ישיב אפי הדיטון חנה
וחטאו לך לא ידעתי נעשה קטב דעת חתולופה חטור
אחי אבני לטון ותגדה חוא וקפלה לך חזק פתח דמי
אשך ידעו ודע דעיתו לא שמה פכע עיתו
שאר עזרע למדיכן חתגיה דשאר קראת חתגיה דשאר
שתקלה היא כבר חתבו חתם פתח חתגיה אשר נשאר
את ביה וחנני נוסף לקוללה אמן חתום וסג כחלק
נע וסג אין לך רשות לחד בשקוט איה ורא עזי טבאי פתח
בתמיטתא לכן כל חתגיה דשאר חתגיה דשאר חתגיה דשאר
דברייהן וסא פירוש לקוללה אמן חתום וסג כחלק

2 detached
page 1
64

לו כי וק ענשו ולא מורש. שבעתם יקם איני היעד להקם
 מתין עכשיו. לסוף שבעה דורות אקח את נקמתי ומסנו /
 שיעמד לך נבבי בניו ויחזצנו. וסוף המקרא שבעתים
 וקם. והיא נקמת קין מהבל למדנו שתהיה המקרא לשון
 גערה הוא. שלא תשא בדייה מיוקתו. ופירשנו בו ויאמרו
 דוד כל מסה יבוסי והגע בענוו ולא מירש בה עשה לו אבל
 יבי הכתוב מירש כל מסה יבוסי ויקרב אל השער ויבשנו
 וגם העורים. וגם הם יקו על אשר יאמרו העור והכרח לאי
 יבא דוד אלמך הבית. המסה את אילו אני אעשה אותו ראש
 ישראל. סוף קיים דבר ופירשנו חיים מירש יהיה להאשולש.
 וישם ה לקין אות. תקן ל אות אחת משמו בריחו. וישאקין
 ישא בה כבעה. בנפול דעת השלושה בארץ נהי שכל החגלים
 נדיים שם קדמתה נשם ה. ופירשנו כשנורש נקם שם ה
 נקום לן עין. ואם שם יד ודך נבואה נן. ושלף למד שחיה
 אדם שם. ויעיננו יהיה נורחות קולות בכל מקום שהוא ארה
 הדו עדים. והאיה לרבי או צדיל משה שלש ערים ונן מורוח
 שמש ר' בארץ ס. כל מקום שחלק היעד הארץ נמד עזעת
 נסחולו הנביות אמרית חזו מעלו שפירא שחזג איד
 אחוז ויחזק עמו עיר. ויקרא שם העיר בשם זכר כשם בנ

בא עתה לעדת מצער שלח ומחבלתיה ותלכנה
בזיקום שהלכה היא ויזחק שג ותלך לרוש
יהי מה עשה יעקב אחז בעקיובו של עשו שלח
ואחרי כן יצא שג ואחרי כן יצא אחיו מבחן
למד שאין בניו של עשו נטלים ערשי
סריר מיעקב וקצק הגליו של עשו
שעיה שג כל קבל די חיתא די אהגזרת מבן לים
יחיה אחר יקונו לים - יחיה שלח לים יחיה
הבחומוי אומ גרז יציה העצריה אהר חולך ביה
וקחיו שחיה יושב אהטנו עוסק בתורה כל ימי ועשו
קדרך קמות שהרג את נמרוד את חיר פגו ועוד ברק
לחיר את יעקב אחיו שג ויאמר עשו כלבג יקרבו
ו יאמרו אומר כשעה שנעקד יזחק נשא
למענה יראה את כבוד השכינה ונתי כי לא יראה
האדם ירו לא רחת חמיתה טהו יצו בקנות שג ויהי
בין יצרה ותכה עינו מרחות מכי אתה למת
נה שב כמל שג במחשבים הוסיבני כמיתו עולם
לפי יום טוב של פסה וררא יזחק לעשו כג הגדלת
נו בע-הנילד הזה העליונים כי אירח תליח חררה
אחריים טללים נפתחים עשה לי מטעמים עדי

... ויקח את האיל (ג) וברכה אותה עלה דהו עחה
... לבעה בה כלומר רוח נוחה אל יצחק ונשבע לברכו
... ובעולם המא שנ כו כרך אברכה (ג) כרך בעולם
... לעולם הבא והרבה ארבה זאת זרעך בעולם
... לעתיד לבא ד חננה בן דוסה אומ אומ
... אברהם בן אברהם לא יצא אחר ממנו לבטלה
... של את המיסוד של המפח המצוי גידיו של אלהים עשרה
... בנה שלמה המלך בנים עורו אברהם אברהם אברהם
... אלו שכל ויאמר ליו אלו פתח אברהם אברהם
... אלהי אלהי קרנו של אלה הוא שיהיה בו הבה עלה הר
... ויהיה קול המזמר הולך וחזק וג' ויהי של ימי סתיו
... שאל עתה לתקוע בו לעתיד לבא אלהים
... יתקע בשופר גדול ופאו החברים במדק אשר
... אשר ויהי אלה ויהי אלה למלך של בצ הארץ
... ד יצא אומ הכל לא נברא לא בנפות
... אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם
... אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם
... אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם

פרק ושלשים

...

על שם ה' אלהינו ואלוהינו
משה ואלהינו ואלהינו ואלהינו
ב' צדק יקרה להרע...
ולמה נקרא...
ו גם יונת שנתקת אמתם אכזר ועמד בזה...
שנה של אמו שהייתה בת...
דבר זה יתקן את ה...
ק שנה של...
ב' ומברכה ב...
את אמו שמעל...
טאקת העם מזה ששדדו בני ישראל...
לכבודך אקרא שמו ויאמרו על שם...
מנו שם ויאמר למען יודע בזהו למען יודע...
בני ישראל יהיו קרובים...
לך ויהי יהודא אשמה...
על שם שנים זה שקט וכטח את...
תה בן עזר לביתך...
לפי שזה עשה בשי למזבח...
יחסיק...
שמש יצון ולמה נקרא שמו...
אשר...

רחמינו יתעלה שני יודע צדיק נפט בהמתו
 וישמע לה את נאקתם ויזכור לה את בן
 את אב את ית ואת יע כעניו שני ביום החזא
 כדתו את אברם ברות לא וביע כח ואר שחתי
 מק אתו וביע כח ועמדה ליע לחוק ליע
 ביות עולם כל ומטה היה דועה
 כלמקום שני היה מתחלמו ועד סופו מטה
 היה צדיק מתחלמו געד סנמ ומטה ון מוסק
 על עניו למעלה שהקבה הקדום רמאה
 למכה לבי שני וואנחו בני ישל הקדום את
 מטה שנגבק לותרו והיה דועה את צאט
 כדרך יעקב אבי דועה צאק לבק חותנו יעק
 אביו מתגדל מן הצאק על ויעל לה את מק
 אב ויתר לו דויד עתגל מן הצאק שני ומאחר
 ענל חבו לרע עמוס מתגדל מן הצאק שני
 ויקחנו מאחרי הצאק וואל יו לי לך חננה
 מל עמנו ועל ובק מטה רבוט לקח גדולה
 מן הצאק של ומטה היה כועה לפי שמשעל

רועה ישר לרועה הצאן ונהג אתה צאן למען
היה מטה רבנו דודן אחר המדבר לפי
שראה שהוא נוטל גדולה מן המדבר דא
שראה ישר עולין מן המדבר על מוזאת
עלה מן המדבר מלכות מן המדבר עליה
מן המדבר תורה מן המדבר מן מן המלך
משכן מן המלך שכונה מן המלך מצות מן המלך
עבני כבוד מן המלך לפיכך היה דודן אחד
המלך הרחיק את עצמו מן הישוב שלא לט
לשטוט ידו בגלל שלא ותפזרו הצאן בני
בסדרות ופזרמו וואבו אהד הלה על שם ^{היה}
עתיד ההר הזה להגלות עליו שכונה ^{שרה}
הר הלה חורבה שוצאת חורבה לאמות ^{העולם}
על והגויים חרוב יחדבו לא מהד חורב
מזות בת דין להחרוב הרעע מן העולם
על חורבה חסדה שנתחברו ישר לאבותם
עבש מוס ודומה כמעט עליה שלמה ביק
שהיע לחורב מיד וואא ^{לנו} בלבת אט

לבדלה

למה בלבב אט ללבבו פשוט לטעם וזר אוק
האטור ולא יתוודא מהם לפוכך טראה לו
בלבב אט לא בלבב אט לפו טחוק יעד ^{כבוד}
הברזל במע לא לפו טהיו יעד עתדין
לקבל אגרתורה שנמשלה באש של מיומט
אט דח לפו מתוך זנסנה לפו טהיו יעד
עלדין בטעבוד בתוך קוצים של ויקור
מטע בט ועד לפוכך טעלה עליו מתוך ^{הטע}
ענא השנה הזה דאש קוצים כפומים ^{בזמן}
שאדס מכניס ידו לתוכו אט יכול להוציא
ידו מוד נתפס כן ברה ועד במע בוד דחועב
הארץ באו לצאת מה כח לא ודעתו אה לו
לא סנה מעותו קר בעד חוו משה רבנו וזר
וזה הס בן בנה והט אינ אוב כלומ אפנע ^{שאחר}
קבצט טנה הלך משה רבנו לבית עולמו לבית
עולמו תורתו ועד קו אינ כלום טע זכרו ^{תורת}
משה עבדו וג' הסנה אינ אוב מיכא אמ' ^{האט}
שלמעלה מעלה לולבים לולבים וצודסת

ואינה אוכלת ~~בשר~~ שלמה אונה
מעלה לולבים ואוכלת ~~אונה~~ צודת ^{ואדומה}
בשר אומדין שהביא הקדש לחלותית ^{בסנה}
הוא עפ שהיה הסנה בוש באט לא היה כלה
פס וואו משה אסור על ואראה
המדאה הגהז אמר שטעון בקלקוש
טארו שקס לראת מדוע לא יבער ^{הסנה}
והלוא כלה והטה הסבו בא לא כן פירושו ^{קדר}
הושל שבזמן שלא טולטבהם הם כלים וזה
אינו כלה למוכך אמר מדוע לא יבער ^{הסנה}
כמעט שלעולם לא בוש ואונגאכל
ענא בוש מתלהב כמז לפרדים בוש ^{אכז}
כאעד ובעד הגלל עד תומט שהיה בוש ^{ולא}
מתעבר מתלהב ולא מתחבל ענא בעד ^{ולא}
ובער שהיה כלה הסנה וצומח אחדיו ^{ועראה}
אין מתעבר לא עמד כהיה מתחולה בוא
ודאה כמא דועים היו עם עשה דבע
ולא דאו מה עדאה וכן ~~אין~~ אונג וראוהו ^{אין}
דעל את המור זל וודא חרס לרא וואו ^{ענא}

מע

לא משעה לחזרה ואיפול לאו יע
דהות מועד ביה הלת דהו געקד
מס וכה עובד כל ימיה
משם לכל הכא דהו טעם נכח
ונקא חו בקטו אגריה זקטלי טיה ונקח
לו תב גוף אמר שמואל בן נתנאל זכור
הגיא סיכול לעבד לפע רך ולפני
קטה בבני המים ובבני האבטס והסלע
טאס יבואו גלי חואור וטלכו חרובה
על הסלעים שלא תעבר ותחלדה
בחמר תאנא חמר מבטעס וזכר
מבחוז כדו טלא ירח אומט צדיק ריח
רע ותעס בה אמהולג ותעס בטוף
על ור אי עזר אומיס סוף ר טעול
בן חמט אומי כדכר קטה וסוף קמלו
ותעב אח מר לל מ יעלו מה יעטה
בסוף נבואתה שהיתה אומי מרים
מרים שתודה אומה תלד בן שהוא
מוטע אתונטר וכיף טנוול געה תמלא

detached

הבית אחד עמך אביה ונשקה על ראשה
 ביום שזר קומו עמדה אמת וצחה
 ראשה אולם היאך נבוא אלה לביך ^{שני צבה}
 מרחוק לדעה מה יעשה בסוף נבואתה
 על הפסוק הזה על טס שכתה נא ^{התע}
 וכו' ויבא ויטו ויטיב ויקרא כסע בנים
 שמשל טמאל אחותו אמר לחכמים אחתי
 את מרחוק כל מרחוק וטראה לו
 לדעה וכו' כול דעותיו מה יעשה
 וכו' מה יטא לה יעשה וכו' יעשה ויט
 לאדוע בית נאמן לו וכו' ויקרא לו ויט
 שנים פס ותרד בת פרעה לרחוק
 על הואור דע והבן טאנע טאך ^{קרא}
 ויצא מעדו פשוטו מדרט חכמים נא ^{היא}
 להטכיל בו דבר מתוך דבר ולדבר דבר
 על אופן השען וכן מעורט במסכה ^{טובה}
 אמר יוחנן מעוס ל' שמשען ^{הן יו יי}
 טרדה לרחוק מעלולו גת אביה וכן ^{הוא}
 אולי אס דחף ויט את עואת ביות ציון ^{הן}

מצוט

17

אנה ואחד ה עלותנו ממע וכפרו בנעמיו והיו עבדים והיו בט חורים
 אמרו כי אין לאם זה מק היה טוב מק הלחם והוא לחם מן שמים לחם אפרים
 ואין מים זה כזב. הקלוקל על דרך בזיון כלות קלותי מה אשוכך לו אמרו
 קל היה וכשר אמ קלוקל כמו אומר קלמאד מאד וכחלק לקות סחרה
 א ושלחיו בעס. איך שלחם והם לא ידעו זה כמו חילי הצול אשר
 שלחתי בכם יעשה להם דבר כמו חוס ויצאו בודחים מאריותם וינטכו
 חעם וכן שלחתי על כס דעב ומנע הטטר ויהיה רעם זלמה של
 בם נחשים ולא אריות וזולתם. וכשר לאמר כי יתרו לשון הרע ב
 ובמטה ככת אם ישך הנחש בלא לחש ואין יתרוק לבעל חלשוק. דה
 כי לא היו מאמינים בו ככ בכמותם לאמו במעוז נהפך. ראש פתים
 יינק לא כי היה מעשיהם כמו פדק גדד עלכן ושכנו טחש דה
 כי חשחוט בדבריהם זולתם ודברו לפתחים והשיאום כסדס לחו
 עלכן כנהוא יאוכר ראש. והיו בני צפוני עלפני האוכל מיעורם
 ימות וחזרה תה דה כי היו כסדסום אשר לא ישמעו לקול מלחשי
 ין הירבה ישמע דבר יא ונבא אד עלכן חללים חדים שנימו בדימו
 אלתם כסשום צפוניים. דה כי נשכו משה בדבריהם כסר
 אם ישך הנחש בלא לחש. דה כי ית שפרד עתבלב כלום יג מלחמ
 שכנו לאונסכ נ. אשר שרפם ולא אמר שורפים וכשר לאמר כי
 היו יעו פי ככת אפעה ושרף מעפף. וכשר לאמר כי נשכר

כך החכמה ביניהם זה ישאלו זה ישיב כגנות עלי נהר זה מחסה
בני לוי אשר הם סביבות חמטין אשר בידברו על משה חכמה
ובנה כנודי כהלים געיה כך אהרן ובעין כחריזים עלי מוס כן
משה ותלמידיו יולמים מליון כן דוח קד שבפי כל המשודרים
אל מן השמים עליהם כמים וזרע במים רבים זאת היא תורה
משה כמים רבים כל עולא מחנה ישותה וכל חכמה היא שרשה
ופלוקים עפיה וטאשר פאר ישראל בחכמות כן פאר אותם
במלכות כלבנות וידם מאג מלכו אמר אוי מי יחיה והוא
ישע במים אשר ישום יאורן כלחל וגם הימים אשר יטאן
עיים מיד סנים וענו ארץ אשר ואחר כך יענו ארץ עפיה יכא
לאמר עפי הער משבלת בנקר עד נחל מצרים וכשר לאמר
ארץ לעצרים ויחא ארץ ישראל וגם הוא אשר עשה הארץ
ערי אובי כפולת יהיה שריד לבית עשו מברכך ברוך וז
במלכותים שאל ולמה קם פיתום מען העדה והיה בעדה
משה והזקנים טאמר כי הקטנה חייב עלי יקום הוא כי חל
קמצוות אשר הם על חקה ואם יעשה אותה אחד מהם יעשה
בספור נטל כן דרכה הלא תראה מלכות אשר אינה חייבת
כבר יתן נקי אבל הוא מותרת כל איש אשר יעלה לו (טאר
למלכותה ולו היה שם איש ילית פיתום נטל בלג טאה היה יקום
יחזק ולחיה על פיתום דברי חש סז משה חל שיעשה כן

כיראה ממת קנה - גדולה והרג זמרה כי לקח חולה קיד רמה ולעט
 שבע עמה ולקח חו"י - אלוהו ולמה תדוה ותעבה בדת ואחז
 כי יקח חותם בשר וקדושים הזה וכשר וכאשר לפי שפדים חיים
 ביהויה ביהויה סה. חזק הרג וכ חות לפי שפדים חיים
 כוהבוא חיתה בפעם ועב חזק היעה ולי יענה יוש שד
 לאיטמא על דרך שלום בלא ערוך וכאשר ומה שדך כוהבוא
 חזקה וכה נומית וימע מפעשו וכך עלהך מפני שפדים חיים
 שי כי סהן מלחמה יעבמתים כוהבוא יענה יוש שד
 פיהם למלחמה על מדין א
 למה אחר פניהם בן לעי. השב את חמתי הנאמר מה א חזקע
 אורסלו זה ש" א צה חף א דע כי היתדות הנאמר מה א חזקע
 ארץ מראב ועשו זכות עבודם לקח את כל יד העם ופס השופטים
 והיו עשלו חם סר שעם חזקת חמתי חמתי חב. ללחמתי כזבי בת
 עור בגלו חרה חף א ועשה לבנה בית זכרון השיה חמתי
 חזאת בקנאות הו. חזקתיה לשיח חמתי חמתי חב. ללחמתי כזבי בת
 לכ, חזק ועלו בחמתי חמתי חב. ללחמתי כזבי בת
 גדולי חמתי חמתי חב. ללחמתי כזבי בת
 ביוני חמתי חמתי חב. ללחמתי כזבי בת
 פניהם למלחמה על מדין א
 חס עיר חמתי חמתי חב. ללחמתי כזבי בת

AUTHOR _____

NO. 7907

TITLE GENIZA

RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ENA 2571, 2573, 2575, 2577

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms